

де дърварьтъ, ще ни отсѣче съ брадвата“. „Е, че ние самички сме си криви, рекло третьо дърво. Ако бѣхме съгласни всички дървета да не даваме дърво за дрѣжка на брадвата, нà да ли щеше да ни сѣче дърварьтъ. Ето защо на нази си трѣба да се сърдимъ, че ни сѣкатъ съ брадвата“.

Трети юнашки съборъ въ Софiя.

ази година, три-четире деня прѣди Петровъ-день, въ нашата столица Софiя почнаха да пристигатъ отъ разни краища на свободна Бѣлгария юнаци, юначета и юнакини. Тѣ минуваха прѣзъ Софiйскитѣ улици въ стройни редове, съ пѣсни, съ развито знаме и барабанъ напредъ. Тѣ бѣха посрѣщнати и настанени по квартири отъ Софiйскитѣ юнаци, които радостно услужваха на своитѣ драги гости.

Бѣлгарската столица се изпълни съ стотини юнаци. Навсѣкждѣ се виждаше фигурата на юнака: бѣлъ калпакъ съ цвѣтно дѣно, лека риза, червенъ поясъ, къси гащи, черни чорапи до колѣно и трицвѣтна *лента* прѣзъ плѣщи — това бѣше формената носия на бѣлгарския юнакъ.

Защо се събираха юнацитѣ въ Софiя?